

- Sed mallet tecum vivere quam sine te.
 5 Instar solis ave! tocius luminis atque
 Ut flos cum lauro, sicut cristallus in auro,
 Sic luces forte mulierum sola cohorte.
 Sol superat lunam, mulierum tuque figuram.
 Corpore nunc absum, sed sensu sedulus adsum,
 10 Qui tibi sit fidus, non hospes, sed sit amicus,
 Utque patet, levis est aut tua nulla fides.
 Nam tibi si qua fides, amor aut mens ullus inesset
 Esset mox aliquo cognitus indicio.
 Dic mihi, num poteris aliquod mihi dicere factum,
 15 Unde tuus verus esse probetur amor.
 Si pignus verbis bene commendatur amoris,
 A te multa quidem sunt data verba mihi.
 Sed certe solis stultum puto credere verbis,
 Vera solet veris rebus inesse fides.
 20 Saepe tibi scripsi, si quid scripsisse valeret,
 Et tibi si prosit, scribere dulce putem.
 Saepe tibi scripsi, semel et tua scripta recepi:
 Te precor, ut nobis non levis esse velis;
 Aut si versus amor tuus est in taedia nostri,
 25 Et breviter scribas tu mihi, quid cupias.
 Ulterius animum noli suspendere nostrum.
 Si te vis ut amem, fateor, te semper amabo,
 Et quamvis nolis cura perennis eris.

VII.

Ad fugitivum.

- Omnia vilescent, artusque dolore liquescunt,
 Non opus exponi, tolerant quae dura coloni,
 Sensus marcescit, corpus, vox, atque tabescit:
 Ergo revertaris, ne mortem promerearis.
 5 Mors a te fugiat, optata reversio fiat,
 Quae mentem reparet conversio sola placeret;
 Hanc dominus donet, ne mens aegrota laboret.
 Oro deum, vivum quod te mihi reddat amicum,
 Insanae menti tu consule iam pereunti.
 10 Nullus erit finis ubi pessima regnat Erinis,
 Et vere finis non est, ubi regnat Erinis,
 Scripta mihi desunt, quia cordi tristitia praesunt.
 Quid loquar absenti, me, pro dolor! et fugienti?
 Quid iuvat absentes lacescere versibus aures?
 15 Durior es lapide factus, dum quaereris a me:
 Non te saxosum valeo superare remotum.

 16: commendantur. 18: soli'. 24: tedia.

VII. fol. 11 u. col. II. 7: egrota. 13: doror.